

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XVI. Ignorantia concomitans, noc voluntarium causat, nex
involuntarium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

quam voluntatis, quo supponitur causare opus, quod sine ipsa non fuisset, ob contrariam utique illam inclinationem; cuius tamen inefficacia se prodit, ex eo quod intellectum non applicet ad comparandum mediis possibilibus scientiam, quā præsente opus non fieret.

C A P U T X V.

Ignorantia concomitans, nec voluntarium causat, nec involuntarium.

149 **N**eque enim facit opus voluntarium, nec facit opus involuntarium. Non facit voluntarium: quia non facit ullo modo cognitum, sed prolsus ignoratum, ignorantiā non voluntariā. Nec facit involuntarium: cūm opus sine ipsa adhuc equidem fieret, nec proinde conjunctam habeat præsentem voluntatis inclinationem, contra quam opus fiat.

150 Hinc conficitur, eum qui inimicum, concomitanter ignoratum, ejaculando occidit, non peccare peccato homicidii. Quia voluntariē ipsum non occidit, defectu cognitionis.

151 Nec refert, quod animo sic affectus sit, quod, licet hīc & nunc velit ejaculari feram (quia putar feram esse quam videt) adhuc ejaculaturū esset, si sciret inimicum esse loco ferrā. Quia, talibus in circumstantiis, affectus ille animi regulariter non est actualis, sed habitualis dumtaxat, qui non sufficit ad peccandum hīc & nunc, per actum, in quem hīc & nunc non influit. Aliā simili ratione innumerā nobis hīc & nunc imputarentur peccata, ad quā animū sic habitualiter affectum gerimus, quod ea committeremus, si in tali vel tali circumstantia essemus, in qua de facto non sumus.

152 Si tamen illa voluntatis affectio, seu dispositio, foret actualis dum ejaculatur, sic ut actū diceret: *Vellem ejaculari inimicum, si scirem ibi eum esse*, reus foret homicidii interni (ob affectum illum actualem ad inimici occisionem, tametsi solum exequendam sub condicione scientiæ, hīc & nunc non habita); sed non homicidii externi (tametsi de eo reum ipsum faciat Corduba quæstionari lib. 2. q. 9.) quia pravus ille affectus non influit hīc & nunc in extēnam illam occisionem, sed sola voluntate.

tas occidendi feram; utpote quam solam, non inimicum, hīc & nunc existimat præsentem. Ita noster sapientissimus Lezana tract. 5. disp. 9. q. 3. cūm Granado, Montesino, Tannero, &c.

Si dicas, affectum animo ut supra, equivalenter dicere: *Volo quidem absoluē feram hic & nunc occidere, quia prolsus exstimo feram esse quam video; si tamen loco ferat inimicus meus, volo hāc ejaculatione ipsum occidere.*

Respondeo negando ita esse, regulariter loquendo: raro namque accidit, quod modo dicto formaliter, aut virtualiter, seu equivalenter dicat: *Volo, &c.; sed ad summum: Velle, &c.* ut supra num. 148. Inter quas affectiones istud est discriminis, quod prior sic sub conditione prætentia inimici, purificata de præsenti; posterior vero sub conditione scientiæ, non purificata de præsenti. Sed ne ipsa quidem affectio voluntatis, quæ dicit: *Velle, &c.* in concomitanter ignorantie solet esse actualis; sed ut plurimum habitualis, non applicans hīc & nunc potentiam executivam ad opus; tametsi applicaret, si scientia adesset.

In casu etiam raro, quo contingit esse actualē, vix contingit habere se per modum imperii hīc & nunc efficacis; sed ut plurimum per modum velleitatis, seu nudæ complacentiæ, vel actus conditionati, cuius conditio fit non subesse. Et idē ignorantiā concomitans regulariter excusat actum externum à peccato, & censuris ei annexis; sicut & ab irregularitate, obligatione restituendi, titulo injustæ damnificationis; utpote que non exurgit ex solo affectu pure interno & inefficaci, sed ex effectu externo voluntario ac peccaminoso, ut benē Sylvius, Lezana, Valsquez, Tannerus, &c.

Fatendum tamen cūm Suarez, in casu raro, quo quispiam de præsenti foret ita actū affectus, ut equivalenter diceret: *Volo quidem absoluē, &c.* ut supra in objectione, reum fore homicidii externi. Quia actualis illa affectio ipsius, in homicidium externum hīc & nunc influeret, sub conditione purificata de præsenti. Et idem dicendum videtur, in casu, quo voluntatem hanc actualem haberet: *Volo inimicum occidere quocumque tempore & ubilibet existentem*, cūm implicitè videatur involvere sequentem: *Volo hīc & nunc occidere, si ibi sit.*

LIBER SECUNDUS.

Amor liber.

Cuemadmodum nihil tam voluntarium, quam velle & amare; sic nihil tam liberum. Quid enim magis liberum, quam quod maximē est in potestate nostra? Quid magis in potestate nostra, quam velle & amare? Neque enim voluntas extra se exire debet, ut velit & amet. Ire non debet ad

orientem, ut querat charitatem; nec navigare ad occidentem, ut inveniat dilectionem. Intus in corde amor est. Ibi nec pedes laborant currendo, nec aures audiendo, nec manus operando lassantur. Ad alia bona potest interdum aliquis qualcumque excusationem habere: ad habendam dilectionem nullus se potest ex-